

Okno

Nedvědi

D

1. Svírám chvíl krásný déšť,

A

lež láska má, ještě chvíli lež,

D

G

až se vzbudím, až přijde den

D

A D

ne už nebudem, hmmm.

2. V konci sil je minulá noc,
o pomoc volám stříbro ztracenejch hvězd,
cesty nejsou, když po nich nemá kdo jít
a my už nebudem, hmmm.

G

R: Stoupnem si k oknu, aby proudící dav

Hmi

A

D

měl možnost vynést nás až na pranýř k nim.

A

Ať řeknou nám co nesmíme.

3. Že jsem neslíbil, neslíbil nic
a že až přetékáme, jak moc se chcem
a že do dne vejdem bezbranní tak,
tak jako ptáci, hmmm.

R: 2x